

ΕΙΣΗΓΗΤΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

Για το σχέδιο Νόμου «Ρύθμιση στεγαστικών χρεών αστών προσφύγων και στεγαστική αποκατάσταση των δικαιοϋχών αυτών.

Προς τη Βουλή των Ελλήνων

Το Υπουργείο Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων αρμόδιο για τη στεγαστική αποκατάσταση των προσφύγων της Μικρασιατικής καταστροφής έχει επιστρέψει το βασικό ζήτημα των προσφύγων που είναι η απαλλαγή τους από τα χρέη που προέρχονται από τη στεγαστική τους αποκατάσταση και η στέγαση των υπολοίπων χωρίς χρέωση της στεγαστικής συνδρομής που τους δίδεται.

Το ζήτημα αυτό στηρίζεται στην ύπαρξη της ανταλλάξιμης περιουσίας και στην υποχρέωση του Κράτους από Διεθνείς Συμβάσεις να τους αποκαταστήσει δωρεάν.

Συγκεκριμένα αναφέρονται το άρθρο 14 της συνθήκης της Λωζάνης και η δήλωση του Ελευθερίου Βενιζέλου στη Βουλή το 1930. Στο άρθρο αυτό μεταξύ των άλλων ορίζεται ότι: «ο μετανάστης (πρόσφυγας) δικαιούται κατ' αρχήν να λάβει εν τη χώρα ένδα μεταναστεύει και δια τα ποσά αυτά του οφείλονται περιουσία ίσης αξίας και της αυτής φύσεως οία η κατ' αυτού εγκαταληφθείσα».

Επίσης με την ίδια Συνθήκη προβλεπόταν ο τρόπος της απογραφής και ποσοτήσεως των περιουσιών που εγκαταλείφθηκαν από τους πρόσφυγες και των δύο κρατών (Ελλάδας — Τουρκίας).

Αργότερα όμως με τη Συνθήκη της Άγκυρας το 1930 ρυθμίσθηκαν με άλλο τρόπο τα θέματα περιουσιών και ειδικότερα με το άρθρο 18 αυτής προβλεφθηκε η παραίτηση αμοιβαία των δύο Κυβερνήσεων από κάθε απαίτηση σχετική με τις εγκαταληφθείσες και από τις δύο πλευρές περιουσίες και με το άρθρο 19 της εν λόγω Συνθήκης το κάθε Κράτος ανέλαβε απ' ευθείας το δικαίωμα του ζήτηματος των αποζημιώσεων με τους ίδιους αυτού υπηκόους.

Το ίδιο έτος ο Ελευθέριος Βενιζέλος δήλωσε στη Βουλή, ότι θα αποκαταστήσει δωρεάν τους πρόσφυγες.

Εκτός των ανωτέρω οι Τούρκοι που εγκαταλείψαν την Ελλάδα άφησαν μαζί και τις περιουσίες τους οι οποίες περιήλθαν στο Ελληνικό Κράτος και είναι τα λεγόμενα ανταλλάξιμα και Βασικικά κτήματα, τα οποία διαχειρίζεται το Υπουργείο Οικονομικών και τα έσοδα που προέρχονται από αυτά διτιθέμεθα βασικά στο Υπουργείο Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων για τη στέγαση των προσφύγων.

Από τα προεκτεθέντα γίνεται φανερό, ότι ειδικά για την κατηγορία αυτή των προσφύγων αποτελεί χρέος Εθνικό, ηθικό και ανθρωπιστικό της Πολιτείας η ανάληψη από αυτή των χρεών τους που προέρχονται από τη στεγαστική τους αποκατάσταση, καθώς και η στέγαση των υπολοίπων που δικαιούνται στεγαστικής αρωγής στη πλαίσια των στεγαστικών προγραμμάτων που εφαρμόζονται από το Υπουργείο Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων χωρίς χρέωση της στεγαστικής συνδρομής που προβλέπεται από την νομοθεσία που ισχύει.

Εξ' άλλου και στο παρελθόν έχουν ισχύσει ανάλογα μέτρα για τους παλιούς πρόσφυγες και με τις διατάξεις του ν. 2044/1952 διαγράφηκαν τα χρέη των προσφύγων που είχαν αποκατασταθεί μέχρι 5.6.1951.

Για όλους τους παραπάνω λόγους προτείνεται με το σχέδιο νόμου η ρύθμιση των χρεών των αστών προσφύγων που προέρχονται από τη στεγαστική τους αποκατάσταση και η ρύθμιση των παρών στεγαστικών αποκαταστάσεων των δικαιοϋχών αστών προσφύγων που δεν αποκαταστάθηκαν.

Ειδικότερα οι ρυθμίσεις αυτές αναφέρονται μόνο στους Αστούς πρόσφυγες που εμπίπτουν στις διατάξεις του Β.Δ. 330/60 (ΦΕΚ 69/60 τ. Α').

— Συγκεκριμένα με το άρθρο 1 το ίδιο νόμο προβλέπεται η επιδάρωση του Κρατικού προϋπολογισμού για την εξόφληση των χρεών των Αστών προσφύγων που έχουν τύχει στεγαστικής αποκαταστάσεως με τα προγράμματα που εφαρμόστηκαν από το Υπουργείο Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων και τα οποία έχουν εβασίωθει στα οικεία Δημόσια Ταμεία υπό του Ταμείου Ανταλλαξιμής περιουσίας Αστών Προσφύγων.

— Επίσης προβλέπεται η επιδάρωση του Κρατικού προϋπολογισμού και για τα χρέη των Αστών προσφύγων που προέρχονται από τη στεγαστική τους αποκατάσταση με προγράμματα αυτοστέγασης, δηλαδή δανειοδοτήσεως από την Ε.Κ.Τ.Ε., τα οποία εφαρμόστηκαν από το ίδιο Υπουργείο.

— Με το ίδιο άρθρο αποκλείονται οι επιστροφές των χρημάτων που έχουν καταβάλει οι πρόσφυγες για την εξόφληση των χρεών τους.

— Στο άρθρο 2 ρυθμίζεται το θέμα της επιδάρωσης του Δημοσίου για τους υπολοίπους Αστούς πρόσφυγες που έχουν δικαίωμα στεγαστικής αποκαταστάσεως βάσει της κείμενης νομοθεσίας, αλλά ακόμη δεν έτυγαν της αρωγής που ορίζεται από αυτή.

Το ύψος, το ύφος, ο τρόπος χρησιμοποίησης των προχόν, ο φορέας χρησιμοποίησης αυτών (Ε.Κ.Τ.Ε.) και ο τρόπος χρηματοδοτήσεως του από την Εθνική Τράπεζα της Ελλάδας, δε μεταβάλλονται, αλλά η χρέωση αυτών πειθαίρεται το Δημόσιο και τον προϋπολογισμό του Τ.Α.Π. Π.

Δηλαδή στο εξής οι πρόσφυγες δε θα χρεώνονται με κανένα χρηματικό ποσό.

Το μέγεθος του διαμερισματος που παραχωρείται είναι ανάλογο με τα μέλη της οικογένειας όπως αυτό έχει καθορισθεί με το ν.δ. 944/1971.

Στις περιπτώσεις της αυτοστέγασης το ύψος της χρηματικής αρωγής είναι το ίδιο με το ύψος του χρηματοδόμενου εθνικού βάσει των διατάξεων του ν.δ. 1138/1972 (ΦΕΚ 63/72 τ. Α') και η καταβολή του γίνεται σε δόσεις ανάλογα με την πρόοδο των εργασιών όπως ορίζεται από τις σχετικές αποφάσεις που εφαρμόζονται για τη χρησιμοποίηση των δανείων.

— Με το άρθρο 3 προβλέπεται ότι όλα τα θέματα τα σχετικά με την ανάληψη από το Δημόσιο των χρεών των προσφύγων θα ρυθμιζθούν με κοινές αποφάσεις των Υπουργών Οικονομικών και Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων και με συμβάσεις που θα συναφθούν μεταξύ του Δημοσίου και της Ε.Κ.Τ.Ε.

— Με το άρθρο 4 προβλέπεται ο καθορισμός προδικαιωμάτων για την προσκόμιση των δικαιολογητικών από τους πρόσφυγες που έχουν υποβάλει εμπρόθεσμα αιτήσεις.

Υπάρχει δηλαδή και μεγάλος κριτικός ζήτησεως που εκκαμεί στις Υπηρεσίες ιδιαίτερα στην περιοχή Ασιατικής και Θια/νικής και οι αιτούντες δεν έχουν εκδηλώσει περαιτέρω ενδιαφέρον για τη στεγαστική τους αποκατάσταση προσκαίοντες τα δικαιολογητικά που χρειάζονται για να κριθεί το δικαίωμά τους. Ίσως να πέθαναν, ίσως να απεκαταστάθηκαν με άλλα προγράμματα ή και από άλλους φορείς κ.λπ. Είναι όμως ανάγκη να γίνει η διαπίστωση της υπάρξεως ή όχι δικαιώματος καθώς και η ανάγκη στέγασης.

Επίσης σε πολλές περιπτώσεις ενώ έχουμε πρόγραμμα προσφυγικές οικογένειες δεν μπορούν αυτές να το αποδείξουν με επίσημα στοιχεία για διαφόρους λόγους, γι' αυτό πρέπει προς άρση της αδικίας να τους υποδοθεί το δικαίωμά τους και να γίνει δεκτό να αποδειχθεί η προσφυγική ιδιότητα με την προσκόμιση δηλώσεως του ν. 105/1969 και Παιδοπονητικού Δημοτολογίου ή Μητρώου στο οποίο θα αναγράφεται όπως γεννήσεως Μ. Ασία, Ρωσία, Βουλγαρία κ.λπ. Εξάλλου οι ρυθμίσεις αυτές επιβάλλονται να γίνουν γιατί πρόθεση της πολιτείας είναι να καταστεί δυνα-

τή η στεγαστική αποκατάσταση των δικαιούχων μέσα σε μια δετία ή δετία από την ισχύ του νόμου προκειμένου να ολοκληρωθεί το θέμα της αποκατάστασής τους.

Τέλος με την ισχύουσα νομοθεσία πολλές φορές, πολλές μέλεις οικογένειες (10—15 ατόμων) στεγάζονται σε ένα δικίωμα και αναγκαστικά σε μία στεγαστική συνδρομή.

Έτσι στην ουσία η στεγαστική συνδρομή δεν εξυπηρετεί την οικογένεια, απεναντίας της δημιουργεί τεράστια προβλήματα.

Είναι ανάγκη λοιπόν να γίνει διάσπαση των οικογενειών που αποτελούνται από έξι και άνω μέλη, και περισσότερες της μιάς φυσικές οικογένειες.

— Με το άρθρο 5 προβλέπεται στις περιπτώσεις που δικαιούχοι πρόσφυγες κατέχουν χωρίς αναγνωρισμένο τίτλο (αυθαίρετα) ακίνητα προσφυγικών συνοικισμών να τους παραχωρούνται αυτά χωρίς χρέωση κανονός ποσού. Εντάσσεται δηλαδή και το θέμα αυτό στη ρύθμιση της δωρεάν στεγαστικής των ατόμων προσφύγων που δεν έχουν αποκατασταθεί.

Με το άρθρο 6 ορίζεται ο χρόνος ισχύος του νόμου αυτού.

Στις ανωτέρω ρυθμίσεις αποδίδεται η έκδοσή του σχεδίου νόμου που υποβάλλεται γι' αυτό και προτείνεται η ψήφισή του από τη Βουλή των Ελλήνων.

Αθήνα, 27 Μαΐου 1987

Ο: Υπουργός

Υγείας, Πρόνοιας και

Κοιν. Ασφαλίσεων Εθν. Οικονομίας Οικονομικών
Γ. Α. ΜΑΓΚΚΑΚΗΣ Κ. ΣΗΜΙΤΗΣ Δ. ΤΣΟΒΟΛΑΣ

ΣΧΕΔΙΟ ΝΟΜΟΥ

«Ρύθμιση στεγαστικών χρεών ατόμων προσφύγων και στεγαστική αποκατάσταση των δικαιούχων αυτών».

Άρθρο 1.

1. — Χρέη ατόμων προσφύγων που προέρχονται από τη στεγαστική τους αποκατάσταση με βάση τα προγράμματα του Υπουργείου Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων και είναι βεβαιωμένα στα οικεία Δημόσια Ταμεία από τον Τύπο Ανταλλαξέδου Περιουσίας Ατόμων Προσφύγων (Τ.Α.Π.Α.Π.) έαυρύνουν τον Κρατικό προϋπολογισμό.

Επίσης τον Κρατικό προϋπολογισμό έαυρύνουν και τα χρέη των ατόμων προσφύγων που οφείλονται από στεγαστικά δάνεια που τους χορηγήθηκαν από την Εθνική Κτηματική Γραμμή της Ελλάδος (Ε.Κ.Τ.Ε.) σε εφαρμογή των στεγαστικών προγραμμάτων του ίδιου πιο πάνω Υπουργείου.

2. — Ποσά που καταβλήθηκαν από αυτούς πρόσφυγες για εξόφληση χρεών τους που οφείλονται από την παραπάνω στεγαστική τους αποκατάσταση δεν επιστρέφονται.

Άρθρο 2.

1. — Η στεγαστική αποκατάσταση των ατόμων προσφύγων των δικαιούχων στεγαστικής σύμβασης με τη νομοθεσία που ισχύει, γίνεται από τη δημοσίευσή του παρόντος χωρίς βέωση αυτών.

2. — Οι πιστώσεις για την ανέγερση ετοιμών κατοικιών έαυρύνουν τον προϋπολογισμό του (Τ.Α.Π.Α.Π.).

3. — Η χρηματική στεγαστική συνδρομή χορηγείται σύμφωνα με τις ισχύουσες διατάξεις.

4. — Οι πιστώσεις για την εξόφληση από το Δημόσιο της χρηματικής αρωγής που χορηγείται στους πρόσφυγες

έαυρύνουν τον Κρατικό προϋπολογισμό και τον προϋπολογισμό του (Τ.Α.Π.Α.Π.).

Άρθρο 3.

1. — Ο τρόπος και ο χρόνος εξόφλησης από το Δημόσιο των χρεών στα οποία αναφέρεται η παρ. 1 του άρθρου 1 του νόμου αυτού και κάθε άλλη σχετική λεπτομέρεια ρυθμίζονται με κοινές αποφάσεις των Υπουργών Οικονομικών και Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων.

2. — Ο τρόπος και ο χρόνος εξόφλησης επίσης από το Δημόσιο των χρεών προς την (Ε.Κ.Τ.Ε.) και των χρηματικών, στεγαστικών συνδρομών της παρ. 4 του άρθρου 2 του παρόντος, καθώς και τα λοιπά συναφή θέματα ρυθμίζονται με συμβάσεις που θα συναφθούν μεταξύ του Ελληνικού Δημοσίου που εκπροσωπείται από τους Υπουργούς Εθνικής Οικονομίας, Οικονομικών και Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων και της Ε.Κ.Τ.Ε.

Άρθρο 4.

1. — Οι ατομικοί πρόσφυγες που απέκτησαν εμπρόθεσμα το δικίωμά τους για στεγαστική αποκατάσταση με την υποβλητή σχετικής αίτησης μέχρι 3.5.72 οφείλουν να προσκομίσουν στις αρμόδιες κατά τόπους περιφερειακές Υπηρεσίες του Υπουργείου Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων τα δικαιολογητικά που προβλέπονται από τη νομοθεσία που ισχύει μέσα στην προθεσμία που θα τους ταχθεί από αυτές, η οποία δεν επιτρέπεται να είναι μικρότερη από ένα (1) μήνα που καθορίζεται για αυτό με γενικές προσαρτήσεις από τα μαζικά μέσα ενημέρωσης.

Εάν παρέλθει άπρακτη η προθεσμία που τάσσεται, χάνουν το δικίωμά τους για αποκατάσταση με την ιδιότητα των προσφύγων.

2. — Στις περιπτώσεις που η προσφυγική ιδιότητα δεν μπορεί να αποδειχθεί βάσει των στοιχείων που αναφέρονται στην παρ. 2 εδάφ. α' του άρθρου 7 του Ν. 330/1980 γίνεται δικαστική δηλώσεως του Ν. 105/1969 για αυτήν και εφ' όσον στα οικεία Δημοτολόγια ή Μητρώα αναγράφεται σαν τόπος γεννήσεως μία από τις χώρες που αναφέρονται στην παρ. 1 του άρθρου 1 του 330/1960 Ε. Δ/τος.

3. — Προσφυγικές οικογένειες που αναγνωρίζονται δικαιούχες στεγαστικής με συνολικό αριθμό μελών έξι και άνω και που αποτελούνται από περισσότερες της μιάς φυσικές οικογένειες, μπορούν να διωπασθούν ανάλογα με τη μορφή της συνδέσεώς τους, σε περισσότερες της μιάς ομάδες και σε κάθε μία από αυτές να αναγνωρισθεί αυτοτελές προσφυγικό δικίωμα αποκαταστάσεως.

Η διάταξη αυτή έχει εφαρμογή και για τις οικογένειες που έχουν αναγνωρισθεί δικαιούχες στεγαστικής και δεν έχουν λάβει μέχρι τη δημοσίευσή του παρόντος τη στεγαστική συνδρομή τους.

Η διάσπαση και η αναγνώριση αυτοτελούς προσφυγικού δικαιώματος γίνεται με απόφαση του οικείου Νομάρχη ή του Οργάνου το οποίο εξουσιοδοτείται από αυτόν.

Άρθρο 5.

Ακίνητα προσφυγικών συνοικισμών που κατέχονται μέχρι τη δημοσίευσή του παρόντος από δικαιούχους αποκαταστάσεως ατόμων πρόσφυγες βάσει της νομοθεσίας που ισχύει, παραχωρούνται σ' αυτούς χωρίς την καταβολή τιμήματος.

Σε περίπτωση θανάτου του φορέα του προσφυγικού δικαιώματος που κατέλαβε το ακίνητο η παραχώρησή γίνεται στα μέλη της οικογένειάς του που διαμένουν στο ακίνητο χωρίς την καταβολή επίσης τιμήματος και εφ' όσον βέβαια αυτά πληρούν τις προϋποθέσεις της κείμενης νομοθεσίας ανεξάρτητα αν αυτά έχουν ή όχι την προσφυγική ιδιότητα. Η παραχώρησή γίνεται κατόπιν υποβολής αίτησεως και δικαιολογητικών από τους ενδιαφερόμενους μέσα σε ένα χρόνο